

BAJA

vegyes tartalmu hetiközlöny.
Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztői iroda.
hova a lap szellemi részét illető kedd-
nyek intézendők:
Vadász-utca Milánio féle ház
Leve-ek csak hermentesen fogadtanak
el. Kéziratok nem adának vissza.

Kiadóhivatal:
Az előfizetési pénzek és hirdetések a
kiadóhivatalba — N a k a y L a j o s
könyvnyomdája — küldendők is
(Balogh ter, Scheibner-tele ház.)

Előfizetési árak:

Egész évre	5 frt.
Fél évre	2 50
Negyed évre	1 30
Négyhónatnak egész évre	4 50
Egyes száma ára	10

Hirdetési díjak:

Háromhónathoz petit sor	8 kr
Nyílterben sorokint	15
Bélyeg minden beiktatásért	30

Előfizetési felhívás

„B A J A”

című hetiközlönyre.

Előfizetési feltételek:

oct. - dec. 1,30

Baján, 1878. sept. hó.

Honfői tisztelettel
a kiadóhivatal.

Néhány szó

a városi költségvetésről.

A hatósági élet habár lépten-nyomon bizonyos körben bírálat alá vehető, még is csupán egy időpont válik ki különösen, midőn az egész teljességében megítélhető.

Ezen időpont akkor áll be, ha a városi hatóság e czélra hivatott közzegei által a jövő évi költségeloirányzat összeállítva, megbírálat végett a bizottság elé terjesztetik.

Ezen kellő alkalmat kívántam felhasználni, minél szélesebb körben megismertetni a közönséggel egyrészt a költségvetést eredményeiben, másrészt feltüntetni azon irányt, mely követtetik.

Szándékosan mondom hatóság, mert a városi tanács a költségvetést, azon ténye által, hogy fölülvizsgálta és a bizottság elé terjesztette, magáénak ismeri el.

Ime az eredmény:

A »Bajac« tárcája.

Egy deák naplójából.

Karcolat.

Irta: Türr A. Viktor.

(Folyt.)

Késő ősz volt.

Megkezdődtek a táncziskolai multságok, melyekben a város minden szép leánya részt szokott venni.

Lángoló kebellem, dobogó szívvel, és hátrasimulni sehogys sem akaró — ép azért felfodrozott és süttöt „barua” fűrtökkel siettem oda; mert sejtettem, hogy az én Piroskám is ott lesz, a kiért a színházi előadás után nem színtem meg folytonosan epekedni.

Ó csakugyan ott volt!
Könnyű volt őt meglátnom; mert a sok szép virág között ő volt a legszebb virág.

Mindig egyszerű hőszin ruhába öltözökodott, dús szöke hajában pedig egy piros őszi róza díszelgett — úgy nézett ki mint egy földre szállt angyalka.

Szemem káprázta . . . az egész terem forgott velem; a zenét sem halottam, mikor — először közeltem hozzá, hogy egy rezgőre felkérjem.

Oh! ő végre karjaim közt volt. — Karjaim közt volt az a lény, a kit ébren és álmóva, mindig magam előtt képzeltem!

Midőn átkaroltam s magamhoz öleltem, szivem úgy hevesen dobogott, hogy Piroška meglepetve tekintett reám.

Szemünk találkoztak; ő elpirult és — mosolygott.

I. Házipénztár	
a) bevétel	98724 frt 71 kr
b) kiadás	118274 frt 67 kr
hiány 19549 frt 96 kr	
II. Törlesztő pénztár	
a) bevétel	39947 frt — kr
b) kiadás	33990 frt — kr
főlöleg 5956 frt — kr	
III. Kórházi pénztár	
a) bevétel	9637 frt 36 kr
b) kiadás	5195 frt — kr
főlöleg 4442 frt 36 kr	

Szerintem a jelenlegi politika e tekintetben ugyanazon stadiumban van, mint volt akkor, midőn a gondatlanság okozta és eredményezte terhek összetiprásával tenyegették a város anyagi helyzetét, ugyanazon fölfogás uralkodik az intéző körben jelenleg is, mint uralkodott, egy igen tisztelt polgártársunk szokásos mondata szerint „a k k o r i b a , i d ő b e” midőn a meglevő vagyon egyes részeitől bármint uton való szabaddulás volt a jelszó.

A hatósági élet egészséges állapota az általunk ki legjobban, s az a legbiztosabb ismérve, ha a háztartásban meg van a rend, ha a kiadások és bevételek közt meg van az egyensúly.

Sajnos azonban, hogy a tervezet hiányt, nagy összegű hiányt tüntet elő, de még sajnosabb azon körülmény, hogy az egyensúly helyreállítása iránt elegendő törekvés nem mutatkozik.

Ha elítélendő azon háztartás, hol mint mondani szokás, tovább nyújtóznak mint takarójuk ér, ha elítélendő azon rendszer, hol az évenkénti deficit fődözésére adósságok vétetnek fel, úgy kétszeresen elítélhető azon rendszer, mely költségvetésünkben nyilvánul, mert a hiány fődözé-

Petrarcha, Dido, Abelard vagy St. Preux, midőn kedveseiktől egy mosolyt nyertek, nem voltak boldogabbak nálamul!

Oh azok a szemek, oh az a tekintet, melyet reám vetett, felejthetetlen lesz előttem.

Vajjon ulvözület, vagy kárhozat sugara folyt e reám e szemekből?

Vajjon boldogság, vagy fájdalom lesz e jutalmam? Elhallgatott a zene — vége lett a táncznak, siettem mind neki haza, én Piroška kísérőjeül szegődtem.

Megnyertem az engedélyt; de mert az est koromsötét volt, ő kocsin szoktak haza menni, tehát én is helyett foglaltam abban velők együtt.

Bent a fődött hintóban, kellemes meleg honolt. Haj, de az én kezemben még nagyobb tűz lobogott!

Természetesen a kocsiiban oly közel voltunk egymáshoz, hogy lábaink akaratlanul is találkoztak.

De még most sem vagyok tisztában, hogy vajjon a mama vagy Piroška labai voltak-e az enyéim mellett. E miatt aztán egy világért sem merem vlna azokat megmozdítani.

Csak egyet óhaj ottam, és egyet kívántam az égi-ektől, azt hogy bárcsak elaludna a mama!

Gondoljátok hogy elaludt? dehogyan aludt sőt nagyon is ébren volt, folytonosan ő beszélt velem, Piroskát szóhoz sem engedte jönni.

Higgyétek el ifjú barátim, hogy azok a mamák némelykor nagyon kiálthatatlanok.
Ekközben egy 20 percet telt el, s megérkezünk Piroskáék lakásához.
Persze első voltam én leugrani, hogy ismét részeseülhessek a boldogságban Piroská karjaimba zárhatni.

sére szükséges hitel beszerzése által nem a gondatlan család, hanem számtalan család nagyagi helyzete támadtatik meg.

A mult évek réme, a bécsi banknái adósságunk törlesztése már a befizetett 5 évi pótt adónk al annyira alszállott, hogy az ott még fenlevő terhek törlesztése főnakadás nélkül teljesíthető; s habár mondom, ezen ijesztő hémkép eltűnt, mégis majdnem ott vagyunk, hol ezeltűtt éveikkel voltunk.

Pedig a nyomasztó adóviszonyok, küiháboru, belhajok, mint árvíz, kereskedelmi és ipar pangás; alig-alig elviselhető terheket képeznek, s ha még ezen állapotokat magunk súlyosítjuk, úgy önmagunk leszünk okai annak, ha ma-holnap számtalan család jut tönkre a közterhek nyomása által.

A költségvetés ezen általános áttekintése elég szomorú hatású, és az eredmény megdöbbenő nagyságban mutatja, hogy a hiány 19 ezer forint.

A hiány fedezésére legkényelmesebb mód a közpótlék lévén, igen természetes, hogy az hozott is fel javaslatba; minden adóforint után 20 kr, vagyis 20%-nyi magasságú közpótlék.

Kiki a maga módja szerint.

Ezen mód a leggyeszerűbb, a legkényelmesebb azok előtt, kik az adót ha kell, végrehajtás utján is beszedetik, de leg súlyosabb és csaknem elviselhetlen azok előtt, kiktől azt beszedik.

Ha egy lóban megtakarit néhány krajczárt a szegény munkás, bevizi adóba, de beáll a munkaszünet, keresés még élelemre is alig vagy éppen nem jut, de a negyed lejár, házbérrre minden főlöls ingóság a városi hatóság palotájába ban székeltő 60%-os zálogházba a vándorol, a megmaradt ingóságokat, hogy már épen mi se maradjon, jön az adóvégrehajtó, elvi-

Ugy lón. — És én ismét rövid másodpercig boldog voltam.

Ezután Piroška kis kezét nyújtá, megköszönte a fáradságot! és hozzá tette, hogy holnap, és mindennap el fog menni táncziskolába; mert ő igen kedveli, és szereti a tánczot.

Jó éjszkat — jó éjt, mondja a mama hangsúlyozva. Kezeiket csókolom, magamat ajánlom, jó éjszkat, viszontlátásig alázatos szolgálja . . . . . hadartam össze zavaromban, melyet Piroška meleg kis keze, és igérete idézett elő bennem — jó éjt, és legalább valami hatot botlottam, kevésbé mult, hogy nyakam valósággal még akkor ki nem törtém.

Hogy értem haza, nem tudom.
Előttem lebegett mindig Piroška, és mindig keblem velem őt tartani.

Egy szóval igazán, és nagyon szerelmes voltam. Bár ne lettem volna!
De az ártatlan bogárka sem kerüli a lámpa-fényt; habár tudja talán, hogy vesztét találja melegítő sugaraiban.

Ha a balandó ember a jövő titkáiba, és a női kebelbe tekinthetne!

A táncmultsági vigahnak képeztek e pillanatot minden gondolatomat.

A nap többi része el volt számomra veszte, s csak akkor éltém, s akkor voltam boldog, akkor jött mosoly ajkaimra, mikor oda beléptem, mikor Piroskával tánczolhattam, s vele beszélhettem.

Piroška mindig nyájas mosolylyal fogadott.
Néha kezét nyújtotta, és én remegve érintetem meg.

szí a városháza udvarába, dobra veri, pedig az adózó család éhezik, fázik, s talán egy némely tagja beteg is, s nincs pénz, hogy a kezdődő bajt orvosi szerrel megakadályozza, nincs ingóság sem, mit a legszükségesebb beszerzése tekintetében a főntebb nevezett kisegítő intézetbe adhatnának; s a még oly nyomorúság mellett 20%-os pótdadó is van, akkor lehet csak egész teljességben fölfogni a deficit fedezésének ezen módját.

És tessék elhinni nem phantasia alkotja képz, hanem komoly valóság, csak nem kell ezen a modern világban, modern eszmékről általánosan beszélni, hanem kitekinteni néhányra a külvárosok egyes részeibe, midőn a főntebb processus lezajlása után egy számlaszék vagy efféle ingóság mutatja, hogy ember is létezik a viskóban, vagy megtekinteni néha a városház udvarát, midőn a végrehajtott kotya-vetélyei a szegénység bélyegét magán hordó ingóságokat, s ott mellette, vagy közel hozzá, akárhánszor könyekkel telt szemek bizonyítják állításom valóságát, igazságát.

Szigoru takarékosság, s a kiadások egyes tételeiben igazságság előirányzatja mellett ezen évi költségvetésben is más eredmény tűnik fel, mint a hogy a feltüntetve lett.

Nézük tehát a pénztárakat, mint egy ember két-három zsebjér, mert ha az egyik zseb kifürrt is, azért még adósságot nem szükséges csinálni, bele lehet nyulni a másikba.

A házi pénztár azon zseb, melyben 19 ezer frt hiány mutatkozik.

Ezen hiány, ha tekintjük azt, hogy a kiadások 17. tételénél utca kövezet javítása stb. előirányzott 7000 frtból éventéként 3-4 ezer forint használtak fel, így ezen tételnél 3000 forint takarítás fog az év végén megmaradni, mely összeg ha a deficitből levonatik, — ez 16 ezerre szál le.

A kiadások 37. tétele alatt különböző kiadásokra 2200 frt van előirányozva, miből ha a költségvetés realis alapon állítottat össze, 1000 frt fölöslegnek okvetlenül fen kell maradni, a hiány tehát 15 ezer frt.

De nézzük a másik zsebet, a törlesztő pénztárt, hova a házi pénztár a megelőző években igen sok ezer forinttal nyugtot segédlt a kibontakozás és terheinek törlesztésére.

Ott már 6000 forint fölösleg mutatkozik, ezen összegnek célja, rendelkezése nincs, ha csak

kamatkozó tőkét nem kívánunk létesíteni, — ezen összeg tehát bátran fordítható azon pénztár szükségleteire, melynél hiány mutatkozik; — így a deficit 9 ezer forintra szál alá.

A körházi pénztáron a régi rosz időkben az által lett segítve, hogy a város minden egyes üzlete, vétele, bérlete után eső forintból o. é. 3 krajczár vonatott le, míltal 3-4000 frt folyt be a pénztárba; már most, ha a körházi pénztár ezen krajczárokból befolyt összegre nem szorult, fordítottassék szintén a házipénztár bevételébe, mi által a deficit 6 ezer forintra szál le.

Tekintsük végre azt, hogy a kiadásokban a bizottság által anyiszor sürgetett, de miért, miért nem ideig elhalasztott terv, a tüztorony felépítésére 5 ezer forint lett előirányozva mely tétel tehát csak a jövő évben szerepelhet, a hiány 1000 frtra csak vissza. — Ezen összeget szigoru takarékoság mellett, minden egyes tételnek aránylagos leszállításával, teljesen el lehet tüntetni, s már ezek által a következő évben teljes egysúly volna elérhető.

A tüztorony költségei azonban a közpötlék kivétele nélkül is előteremthető.

Nevezetesen, van a városnak 1000 holdon felül közlegelője, melyért csak 400-500 forint bért kap.

Ezen közlegelő, csupán azon cézből, hogy néhány család egy malacot vagy egy tehenet hajthasson ki, nagyon is fölösleges, az összes lakosság kötelezettségeivel szemben pedig méltánytalan, igazságtalan.

Itt kellene legalább felét bérlet vagy örökroni eladás útján értékesíteni, hasznosítani.

A vaskuti földtáca végétől a lökeriti térig levő terek eladása is tervezve, sőt mint hírlék, felsőbb helyen jóváhagyva lévén, annak fogantatásának valószínűleg behozná a tüztorony költségeinek legnagyobb részét.

Van még ezeken felül a városnak azon engedélyezett joga is, hogy az ugynevezett szentjánosi töltés követésnél vámot szedhet, ezen vámszedési jog tudunkkal több év előtt engedélyeztetvén, sürgösen felhasználandó és értékesítendő; mert eme jövedelmi forrás nevezetes tényezőjévé válnék a bevételeinknek.

Főbb vonásokban ezek lennének azok, miket a bizottságnak komoly megfontolás alá kellene venni, mert ezen városnak, évtizedeken keresztül culturalis tényezőire még csak álomban sem gondoltak, ezen város, mely hosszú évek során át

egyedül nyújtotta az áldásos szellemi műveltséget csaknem az egész Bács megyére, sőt öröknevezettségű egyének kerültek ki falai közül, s most, midőn culturalis életünk rohamosan haladt előre a művelt külföld példái után. Baja a mult tizedben egyedül kincsét a gymnasiumot is csaknem elvesztette, a tövényeszedék ugyszólvá elvitette, annak megtartása iránt komoly törekvést sem mutatott, nem hogy más ily rangu város haladásával versenyt tartott volna.

Nem vagyunk mi sem elensége a közpötléknek bizonyos eshetőségekkel szemben, áldozni tudunk mi is, ha városunk jövőjéről, annak decorumáról van szó, de ha garasos politikának csak old irányszólatik, hogy az év végén pár ezer forintja legyen elhelyezve a városnak a helybeli pénzintézeteknél, akkor bizony a modern eszkozott egész teljességben mellőzhetjük.

X.

Helyi hírek.

— *Kitüntetés.* Gromon Dezső főispán ő méltósága érdemei ismeréséről 3 félége a király által a sz. Istvánérend kiskeresztjével díszítettett fél.

— *Részvétélirat.* A bajai kir. kath. főgymn. tanárkara Trefort Agoston vallás- és közoktatásügyi miniszter urhoz részvétéliratot intézett fiának Trefort Ervinnek gázszos halála alkalmából.

Honorem, cui honorem. Folyó hó 25-én a bajai kir. főgymnasium tanártestületének kebeléből egy négy tagu küldöttség, u. m. Ilorváth József, Jánosi Boldizsár, Pizekas Elek és dr. Margalits Ede, tisztelgett városunk főtisztelendő plébánosánál Berényi Daniél urnál, mint volt bajai gymnasiumi tanárnál; mely alkalommal dr. Margalits Ede alkalomszerű rövid beszéd kíséretében neki a következő jegyzőkönyvi kivonatot kézbesítette: „112. sz. Jegyzőkönyv főlvetettet a bajai kir. kath. főgymnasiumban 1878-ik évi október hó 12-én tartott tanártestületi értekezleten. Jelenvoltak: A boszniai hadjárta elmozgított Hekinger I. tanár kivételével alulírott tanárkar. I. Elhőkölő igazgató Bándi János az értekezletet megnyitván, lajdonlóerzettől áthatva jelzi, hogy köztisztelteti hittanárunknak útdó Berényi Daniél urnak sz. k. Baja városa lelkesévé egyhangulag történt megválasztása után körünkől távozik, indítványozza, hogy szeretetünk zálogául az elbuszott kartársnak 14 éven át tanúsított páratlan emberbaráti szeretetével, kollegialis üznetlen ragaszkodásából, erénytelen ügybuzgalmából, szívély előzékenységből, szeretetteljes tekintélyességéből, őszinte jóbaráti indulataiból, épületes hitbe-

Ajkaim nem szóltak; de tekintetem, sőhajom eláruata az érzelmeket, melyek keblemben csatáztak.

Oly felénk, oly bátorítalan az ember a mellett, kit igazán szeret.

Nekem különben elég volt őt látnom, és boldoggá ten, ha közelében lehettem!

Oh Piroksa, ha tudnám, hogy szeretsz, lábaidhoz raknám az ég minden csillagát!

De mert ezt nem tudom, és mert a csillagok oly messzire vannak, hogy én azokat neked le nem hozhatom, egyelőre megelégszem azatt, hogy czukorkákkal traktáljak, és éjeli zenékkel mulattaljak.

Te mind a kettőt elfogadad, és én kimondhatlan boldog voltam, mikor láttam, hogy rózsás ajkaid, az én czukorkáimat ropogtatják.

Oh nekem szászor elősebb lenne, a te égi csókok, mint nekem az én földi czukorkáim.

Mily szerény kívánom egy csók! és mégis . . . . mily sok!

A város éjszakai részén van egy hosszú utca, abban az utcában egy szép ház, abban a házban egy szoba, azon a kis szobán két ablak, és azon ablakok egyikénél látom én az egész világot!

Ah igen! Ott szokott ülni az én egyetlenegy Piroksám, a kinek tekintete gyujtó mint a parázs, mosolya édes mint a nektár, kabító mint a mákony!

Czukorkákkal zsebeimben, szerelmem szíjében, és felsötött fűrtökkel fejemen, legjobbször egy krajczár nékai a bugyolárisban — sétáltam én mindennap abban az utcában.

Olyan volt nekem az az utca, — mint a muszkának Kunszántinápoly!

Olyan volt nekem az az atlak, mint a világitó

torony a tengeri viharban bolygó hajósnak, — olyan volt nekem az a szoba, mint a dőlej Magnesia városa mellett, mely a hajókat — nálam pedig szerelemtől dobogó szívemet huzta oda.

Hja! csakhogy az én szivemben nagyobb volt a vihar, mint a tengeren, és még sem valék oly boldog mint a tengerész; mert az kiköthetett világitó torony fényénél; de én sohasem pihenhettem Piroksám kebelén.

És ez így ment mindennap.

Zsebeim őrésdini, eszem bukienzekek hányai és szivem a boldogító édes vágyaktól, mind csurdoltig telibb kezdett lenni.

Szegény könyveim, a sok szép fizika s matematika penészeseim, felsötött hajam alatt a fej kopaszodni és a sok szekudna szaporodni kezdett.

Oh Piroksa szivem királyom! Boldogtold-e már egyszer száraz ajkaimat azért a sok édes puszendliért egy valóságos puszival, mert különben elolvadok mint a lekvár, és keztübr cipőm szétmáik mint a — butter.

II.

Szükség törvényt bont.

Oh Krisztina! Jámbor szobaciczusa az én édes anyám!

Legyenek áldva aranyos poraid, azért az oszt. ért. 7 frtért, melyeket nekem kölcsönözni sziveskedtél.

Megbocsás drága szobahölgy — ha talán messze távolban levő kedvesed e hét forintokat nem kapta meg, melyeket nekem átadtál, és egyszersemind felkértél, hogy egy szép levél kíséretében jutassam kezéidhez, miután azokat magam részére kölcsönkép megtartottam — és talán vissza sem fizetem; de boldogtison azon

öntudat, hogy egy boldogtalan szerelmem egy rövid föltérára boldoggyá tevel.

Te csak sőpörj, — és bízzál tovább — én pedig sőhajoztam és várom az ily jó alkalmakat tovább.

Ezért az o. é. 7 frtért éjjeli zenét vittem Piroksámnak.

A nagyszakállu hold, a boldog és boldogtalan szerelmesek ezen ezredéves hí barátja némán mosolygott rám — a magasból, midőn a czigányokkal Piroksám ablaka elé érkeztem.

Rázendült a méla bus dal, „Káka tövön két a ruca”, „Édes rózsám megláttalak szereték”; de ki is tudná még elősorolni, elég az hozzá, hogy oly édesen huzták, miként Piroksámát ágyából engem pedig meglehető bő pantalonomból majdnem kiugrattak.

Az én szivem kívül, Piroksám belül ketyegett.

Végre elhangzott a dal és én akkorát sóhajték, hogy a haz ablakát megrázkodtatá, és akkora szelet csinált, hogy Piroksa talán hurtot is kapott tőle.

Ah tehát ismét közelebb vagyok szivéhez egy — lépéssel!

III.

Mikor haza mentem, vége volt a hét forintnak s zsebem oly sötét volt mint — fejem.

Másnap — nem említve rettenetes boldog álmaimat — hozzá sétáltam, hogy lássam a hatást, melyet Piroksámra az éjjeli zene okozott.

A hatás ropant nagy volt, csakhogy nem Piroksámra, hanem — réám.

Az előtt a kis ablak előtt, oh kárhozat! egy Rózsa Sándor, egy Sobri, vagy — nem tudom én már ki

— Egy bakalbírmester nyájasan ölegette kedvesét egy mulatóhelyen, midőn az örmagyot közelébe látta: —

— Ott jön az örmagyom, de azért meg ne ijedj ám! biztatta az örmester.

— Már miért is ijednék meg, hiszen az volt az első szentem még káplár korában, felele a kis kedves.

— Angliában egy nagyszembű rablógyilkosság után kihirdették, hogy nagy jutalomban részesül mindaz, ki a büntökön nyomába jön és a büntényt felderíti. Kiveve, ha azok maguk a gyilkosok volnának.

Másnap egy előkelő kinevezés ur jelentkezik a rendőrségnél.

— Figyelmeztetem önt, — mondá a rendőrfőnök, — hogy jutalomban részesül, ki vallomást tesz, meg ha része is a bűnben.

— A főbűns is számíthat jutalomra?

— Az nem!

— Akkor ajánlom magamat!

Az uri ember eltávozott és a rendőrfőnök első pillanattól nem érte fel őszszel, hogy ki volt a vendége.

— Alaposság. Egy kedélyes háziurnál nagy társaság gyűlt össze s a társaság jelentékeny része épen a k. v. természetudományi társulat tagjaiból állt. Válotosság s mozgás kedvéért, a jó ebéd után kimentek a kertbe, a hó egy új mezfogott egy karón parádező színes gömböt s természetudáshoz illő fontossággal terjeszté elő eszleletét, mely abból állt, hogy a gömbök nem a nap felé eső oldalra volt meleg, hanem megfordítva. Lón e thema fölött érdekes eszmecsere, melynek végén mindenki természetnek találta, hogy a gömbök a nappal átellenes oldalra melegegdiék, s végt egy természetudós értekezést ígért e fölött, a melyt a k. v. természetudományi társulatban ígérkezett felolvasni. Ekkor a mosolygó, talán e tudósok alaposságán mosolygó házúr, oda szót a kertésznek: „Ugyan Miska mond meg csak, miért van az, hogy a gömbök azon oldalra a melegebb, a melyik nem esik a nap felé?” „Hát kérem alássan azért, mert megfordítottam, nehogy a nagy meleg elrepsze.” Hogy az értekezés elkészül-e — arra néve nincs adatunk.

Színészet.

Szintársulatunk szombaton f. hó 19-én kezdette meg előadásait Daudet és Bellott francia színművével

„Ifj. Fromont és idősb Riser.” Az előadás tekintve a darab nehézségeit eléggé kerek és összevágó volt, és nagyon sajnáljuk, hogy a közönség igen csekély számmal volt jelen. A szereplők közül különösen felmenthetjük Györfinét (Claire), Balla Bélát (id. Riser) és Kovács Mór (Delohelle)k minden tekintetben megleettek szereplés nehézségeik. Szászné Lieszkovszki Luiza (Sindar) az első és második felvonásban nagy apathiát mutatott, és csakis a darab vége felé öntött élet szerepbe. Gárdonyi (Ifj. Fromont) eltekintve, hogy szerepét nem ismerte, igyekezetet sem mutatott annak megfelelő. Gerő, Rózsáné és Vértessé elég jól játszottak.

Vasárnap f. hó 20-án a „Két pisztoly” című népszínmű felleg téli ház előtt meglehetősen darabosan adott.

Kedden a „Jó hazafiak” Toldi Istvánnak vigjátéka egészben jól, de kissé vontatva folyt le. Nem ártott volna a sok helyen igen hosszú dialogusokból törölni. A szereplők kö lő riváltak Györfiné (Gabriella), Arday Ida (Aranka), Balla Béla (Kovács Aladár) és Kovács Mór (Solyom). Gárdonyi főispánja igen szerény alak volt, ki főfeladatává tette mindig a többi szereplők mögé bujni. Posti úrnak (Bogossi Gáspár) ajánlhatjuk, hogy hangját és tagjelteit kissé korlátozni iparkodjék.

Csütörtökön Rosen vigjátéka „Oh azok a férfiak” felleg téli ház előtt gyorsan és egybevégyőn folyt le, mindvégig élénk érdeklődésben tartotta a közönséget. Györfiné, Rózsáné, Arday Ida, ugy Kovács Mór, Balla Béla és Vértessi sikerrel játszottak.

Igen sajnáljuk, hogy a közönség eddig nagyon csekély részvételt mutatott szintársulatunk iránt, holott ezt igen megérdemelnék, más részt pedig figyelmzetjük az igaztóságot, hogy a teremben a rend fenntartására több gondot fordírnak, mert nemcsak hogy az álló helyre jeyget váltott közönség nagyobbrészt cifogalja az úresen maradt korszékeket, és ezáltal folytonos zavargást idéz elő, de néha oly kedélyes társalgásba is merül a közönség egy része, hogy az uralgo zajt csak látni lehet mit játszanak, de hallani nem.

Borsszemek.

Párbeszéd ékszerész boltban, az esküvő előtt való napon.

— Anya: (leányához). Ugyan ne válaszd csupa törökny tárgyakat, keress inkább tartósakat; — hisz csak egyszer megyünk férjhez.

Menyasszony; Ki tudja mamám? Anya: (az ékszerészhez). Uram, hány százalék vesztéssel szokta ön a vett tárgyakat visszaváltani.

X. képviselő a komornyikjának: János, ma az ócska kabátomat öltöm magamra, mert a takarékoság mellett, fozok szónokolni a házban.

Ha nem Párisban történt volna még azt hílnéd az ember hogy nálunk történt.

Párisban nagy sikerrel adák a „Traviatá”-t, tömve volt a színház. Megjelentek olyanok is, kik még soha sem élveztek ezt az operát.

— Csak nincs szerencséd — mond a férj neje-nek távozás közben, — a primadonna ma este egész felvonás alatt köhögött.

Valami kiváncsi ember tudni akarta egy szellem-dus írő életkorát.

— Azt nem lehet oly könnyen megmondani, felelé a kérdést, — mert hivatalosan övenöt évet mutatok, napilagnom negyvenöt, gázvilágítás mellett harminczötöt, és ábrándos holdfénynél huszonketőt.

Nagyon hasonló ehhez az elhunyt jó Dumas éleze kitől egy kaczer, szép hölgy kiváncsian kérde: — Ugyan hány éves ön, édes Dumas?

— Aztól függ magyad, hogy mi czébből kérdi ezt tőlem.

Egy más hasonló kérdésre pedig Dumas még rövidebben felelt: — Közönszöm kérdését asszonyom, egészen jól érzem magam.

Egy bukófélnél lévő bankárnak ritározatos sovány felesége volt. A hölgy mindenké igyekezett a természet mostoltságát pótolni.

De nem jó tudta leplezni; így egy alkalommal táncszőkhöz a nem jól alkalmazott gyapot elhagyta rendeltetése helyét.

— Ugy látszik, a feleség is oly kevésbé képes fedezni kölcsönöit, mint a férj, — jegyezte meg valaki.

Egy parvenu szava. Van neki tizenkét éves fia. Ez a gyermek meg-szokta, hogy idősb szolgálóhoz bizonyos tisztelettel beszéljen. Az atya megszólítja: — Édes fiam György, most már elég nagy vagy arra, hogy, ne légy üdelmes a cselédekkel szemben.

A férj és nő élénk társaságba keveredtek a vas-pályán egy utitársal. Midőn elhagyták a kocsit a nő egész csodálkozva szót fejezhöz: — Hogyan tűrhettek emek az urnak gombasá-gait? vitakozni is lehet illudelmesen.

— Nem kell tőle rosszvéven venni, hisz képviselő?

— Nos aztán?

Azt képzelte, most is ülésben van.

— Mi az életveszély és mi a halálveszély? — kérdék egy társaságban.

— Életveszélyben vagyunk, ha betegök vagyunk, halálveszélybe esünk, ha orvos jó — felelé egy elmész.

Üzleti tudósítás.

Baján, 1878. október 26-án.
Buza uj 7.55 zab 4.75 bab 7.— árpa 4.70 rozs 5.30 kétszeres 5.50 köles 4.45 kukorica 4.75
Az árak 100 kilogr. után.

Felolés szerkesztő: JURKOVICS OTOMÁR.

ÓVAS.

Alólított óva figyelmeztetek mindenkit, mi-szerint Gyula fiamnak nevében pénzt, vagy más árukat ne hitelezzenek, mert én semmiféle fizetéseket nem fogok teljesíteni.

Spiegel Ferencz.

TÁJÉKOZTATÁS. Ajánljuk vőre

Elsinger M. J. és fia
Bécs, Neubau, Zollergasse 2

céks kir. hadügyminiszterem, a felség hadtengerész és számos jótékony intézet sat. szállítói

csász. királyi szabadalmazott gyarának legjölés és legajánlatraméltóbb

eső köpönyeit,
kocsitakaró ponyvát, ágyneműt, salfonkalméit.

CHINAI-THEA.

GUSZMAN és MAUTNER

thea- és rum-kereskedése

Budapestben, váczi- és zsitbárus-utca szögletén.

Ajánlja dínsen berendezett s direct importált

CHINAI THEA-RAKTÁRÁT (1877-1878-diki szedés)

Cariga legfinomabb 1 kilo	4	frt	6	frt
Sauchong " " "	6	"	10	"
Orosz családi thea " " "	6	"	8	"
Caravan-virág-thea, fekete 1 kilo 10	10	"	12	"
Pecco-virág-thea, legfin.	8	"	12	"
Orosz Caravan-virág-thea	14	"	20	"
Mandarin-keverék	6	"	6	"
Király-keverék	8	"	8	"
Császár-keverék	10	"	10	"
Caravan-keverék	16	"	16	"
Angol-keverék	20	"	20	"

JAMAICA RUM

Direct hozatott legfinomabb áruk.

1 üveg à 1 liter	2	frt	20
1 " " à 1/2 "	1	"	10
1 " " à 3/4 "	1	"	60
1 " " à 2 "	1	"	40

ANANAS RUM

1 üveg à 1 liter	3	frt	—
1 " " à 1/2 "	1	"	50
1 " " à 3/4 "	1	"	75
1 " " à 2 "	1	"	50

ANGOL FEHÉR RUM

1 nagy üveg	2	frt	—
1 kis "	1	"	—

BRASILIAI RUM

1 nagy üveg	1	frt	—
1 kis "	1	"	50

További ajánlunk minden minőségű angol és holländi theakeveréket és kétszerüstelt, francia liquéroket, francia és spanyol borokat és champagne-kat, a legjölés cégekét mint L. Höderer, Veve Clignot s Honkák Monopól, Pieper & Comp. stl. Kivántra a legmagyoból készséggel szolgálunk ár-jegyzékkel. Proba megrendelések a legkisebb mennyiségben is pontosan teljesítenek.

Posta és távirati megrendelésnél elég ez egyszerű cím:

GUSZMAN és MAUTNER
Budapest.

Legfinomabb öreg 100 éves JAMAICAI RUM 1-04 literes üveggel 5 frt.

Kiválógaott legf. Lapsing-Sauchung-Thea erdelt ládcsakában fél kilo tart. 4frt75.